

gjort bedst i at rette min Opfordring til noget mere Skyndsomhed til det andet Thing eller til Udvalgene i dette, saa veed det ærede Medlem dog sandsynligviis ikke, hvorvidt jeg ikke allerede har gjort det, som han saaledes ønskede. Ligesom det fra det Dieblif af, at jeg indbragte det foreliggende Lovforslag, har ligget mig meget paa Sinde at see det fremmet, og ligesaavist som jeg, for at see det fremmet, har troet paa enkelte Punkter at burde opoffre, hvad jeg ellers kunde have ønsket at bevare, men som jeg dog maatte ansee for mindre væsentligt, ligesaavist maa jeg endnu ønske, at det maa kunne lykkes at tilendebringe det i denne Samling. Hvor kort eller hvor lang Tid der er tilbage af denne Samling, derom veed det ærede Medlem formodentlig ikke stort mere end jeg.

David: Jeg tillader mig at understøtte det Forslag, som det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) har fremsat om Nedsættelsen af et Udvalg paa 7 Medlemmer; jeg tillader mig saameget mere at understøtte det, som jeg dog ønskede at udtale mig med Hensyn til en Dtring af den høitærede Indenrigsminister, som synes at formene, at man ikke kunde anbefale denne Sag til at komme til et Udvalg uden i den Hensigt at begrave den; da jeg fra Begyndelsen har været den, troer jeg, som først her under Sagens Behandling har antydet, hvor ønskeligt det var, at et Udvalg blev nedsat, føler jeg mig opfordret til paa det Bestemteste at modsigge, at det har været min Hensigt at ville begrave denne Sag, eller at det ikke skulde være mit oprigtige Ønske, at den bliver ført tilende nu i denne Session; men jeg anseer den Forandring, Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, for at have en saadan Bægt og en saa betydelig Indsydelse paa det hele Arbejde, som foreligger os, at vi meget alvorligt maae overveie, om og hvorledes det skal bringes tilbage til sin oprindelige Skikkelse, og tillige i Samklang med de nye optagne Paragrapher. Den høitærede Minister syntes at mene, at dette ligesaa godt kunde skee ved privat Samtale mellem vedkommende Medlemmer, men jeg er i den Henseende af en ganske anden Mening, jeg troer, at den private

Samtale eller Conference, som skulde træde istedetfor et virkeligt nedsat Udvalg, vilde spille megen Tid, og at man dog derved vilde opnaae meget smaa Resultater. Jeg har selv i de sidste 8 Dage, tilligemed flere Medlemmer, som jeg har megen Agtelse for, deeltaget i Sammenkomster med Hensyn til Amts- og Sognecommunaloven, men jeg tillader mig for det Første at troe, at, ligesom nu engang Udvalgsnedsættelse, saalænge vi have havt vor constitutionelle Forsatning, har været den Fremgangsmaade, som man har anseet for den rigtige ved alle vigtige Sagers Bearbejdelse, idet der derved kan tilveiebringes en veloverveiet og veloverlagt Udtalelse for Thinget, saaledes er et virkeligt Udvalg navnlig langt at foretrække for private Sammenkomster, der give de Vedkommende Udsende af, at de tiltroe sig virkelig at kunne være Forsamlingens Veiledere. Skal man have Veiledere, er det langt bedre, at de udpeges af Forsamlingen selv, end at nogle enkelte Mænd træde sammen for at paaliste hele Forsamlingen deres Mening med en Bægt, som ikke tilkommer den, thi det ville vi ikke kunne nægte, at hele vor parlamentariske Historie viser, hvilken betydelig Indsydelse en af et Udvalg udtalt Mening, som er vel motiveret, har paa Forsamlingen. Dernæst troer jeg ogsaa, at der er en vis Værdighed, som man ikke skal give Slip paa, og naar en Sag virkelig har en betydelig Vigtighed, er det næsten en Pligt for det ene Thing ligeoverfor det andet at nedsætte et Udvalg, naar man har meget betydelige Anker mod, hvad der er besluttet. — Der er gjort en Antydning fra det ærede Medlem, som har foreslaaet at nedsætte et Udvalg i denne Sag, som jeg paa ingen Maade kan finde, at han ikke har havt tilstrækkelig Opfordring til at fremsætte. Der er ikke anført andet fra den høitærede Ministers Side end Ønsket om at gjøre de Forandringer, som han selv finder ønskelige, men der er under denne Sag fremkommet flere andre Dtringer, som dog ogsaa kunne give Anledning til Overvejdelse, og deres Drøftelse har Ministeren ikke med noget Ord antydet som ønskelig; og med al Agtelse for den ministerielle Indsigt og med alle Ønsker om at understøtte Ministeren, hvor man kan det, troer jeg dog, at Landstinget idetmindste ikke